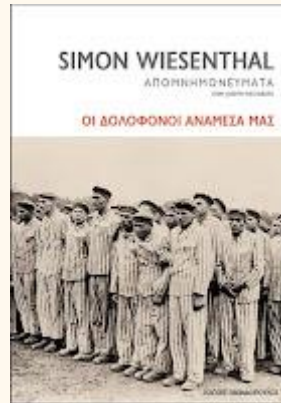

25 Αυγ 2021

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ

SIMON WIESENTHAL
Επιμέλεια JOSEPH WECHBERG
Μετάφραση ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΙΧΑ
Σελ. 333, Μάιος 2021

Ο Σ. Βίζενταλ, (1908-2005), υπήρξε επιζών του Ολοκαυτώματος. Για την επιμονή του να ανακαλύψει που κρύβονταν οι επιφανείς ναζί που μετά την ήττα του Ράιχ και την απώλεια της δύναμης που τους έδιναν τα όπλα, έδειξαν ότι δεν ήταν παρά τρομαγμένα ανθρωπάκια που έψαχναν λαγούμια να χωθούν, ονομάστηκε «κυνηγός των Ναζί». Παράλληλα, προσπαθούσε να συγκεντρώσει ατράνταχτα στοιχεία, που θα γίνονταν αποδεκτά από τα δικαστήρια, ώστε οι δολοφόνοι αυτοί να καταδικαστούν, αλλά και να αποκαλυφθούν οι κρυψώνες όπου οι θρασύδειλοι ναζιστές, έκρυψαν να λάφυρα (έργα τέχνης, κοσμήματα, χρυσός) που συγκέντρωσαν από τη λεηλασία των περιουσιών ατόμων και χωρών, όπως η Ελλάδα, της οποίας ο χρυσός που φυλάσσονταν στην Τράπεζα της Ελλάδος, έκανε φτερά στη διάρκεια της Κατοχής.

Λίγο μετά την απελευθέρωση τον Μάιο του 1945 του στρατοπέδου Μάουτχάουζεν όπου ήταν φυλακισμένος **«... του πρότειναν να εργαστεί στο Τμήμα Εγκλημάτων Πολέμου του αμερικανικού στρατού στην Αυστρία, όπου θα βοηθούσε στον εντοπισμό των μελών των Ες Ες που είχαν κακοποιήσει τον ίδιο αλλά και χιλιάδες άλλους».**

Εργάστηκε για πολλά χρόνια με μεθοδικότητα, αν και οι πόροι που είχε ήταν ελάχιστοι. **«Το πρώτο που έκανε ήταν να αρχίσει να δημιουργεί ένα ιστορικό αρχείο όσο ήταν ακόμη ζωντανή η μνήμη των αυτοπτών μαρτύρων [...] Με τη βοήθεια λίγων φίλων, συγκρότησε ένα δίκτυο ανταποκριτών σε διάφορα στρατόπεδα. Δουλειά τους ήταν να παίρνουν συνέντευξη από κάθε πρώην κρατούμενο και να καταγράφουν ένορκες καταθέσεις για βίαιους φρουρούς**

των Ες Ες, μαρτυρίες για δολοφονίες, βασανιστήρια και άλλες προσωπικές μαρτυρίες».

Στόχος του ήταν πάντα τα «μεγάλα ψάρια», **«...σπανίως ασχολείται με εγκλήματα που διέπραξαν στρατιώτες ή μέλη του κόμματος. Όλοι σχεδόν οι «πελάτες» του, όπως ονομάζει τους εγκληματίες ναζί, είναι πρώην μέλη των Ες Ες. Η οργάνωση αυτή ήταν υπεύθυνη για τον θάνατο τουλάχιστον έντεκα εκατομμυρίων ανθρώπων, κυρίως αθώων, άμαχων αντρών, γυναικών και παιδιών...».** Από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του, ήταν ο εντοπισμός και η μεταφορά του Άιχμαν στο Ισραήλ όπου δικάστηκε, ο εντοπισμός του Μένγκελε που όμως προστατευόταν από την κυβέρνηση της Παραγουάης όπου κρύβονταν σε μια από τις καλύτερα φυλασσόμενες περιοχές της χώρας, του Μπόρμαν κ.ά.

Σκοπός του δεν ήταν η τυφλή εκδίκηση. Θεωρούσε τον εαυτό του **«...ως άνθρωπο που έχει αποφασίσει να ζει για τους νεκρού, γι' αυτούς που ζητούσαν τιμωρία, όχι εκδίκηση».** Πίστευε πολύ στη διατήρηση της μνήμης. **«...συνειδητοποίησα ότι δεν πρέπει να ξεχάσουμε. Αν ξεχάσουμε όλοι μας, τότε μπορεί να συμβεί ξανά το ίδιο, σε είκοσι ή πενήντα ή εκατό χρόνια».**

Για να πετύχει όλα αυτά που προσδοκούσε, είχε να αντιπαλέψει την απροθυμία των Γερμανών κι Αυστριακών **«να ακούνε γι' αυτά τα πράγματα»**, ένα καλά οργανωμένο κι αφειδώς χρηματοδοτούμενο δίκτυο συμπαθούντων των ναζί και πρώην μελών του κόμματος (το δίκτυο ΟΝΤΕΣΣΑ), που βοηθούσε να διαφεύγουν οι διωκόμενοι εγκληματίες, την θέληση πολλών ομοεθνών του να «ξεχάσουν», να απωθήσουν στη μνήμη τους τα όσα πέρασαν για να ξεκινήσουν μια καινούρια ζωή και την **«απόλυτη σύγχυση που επικρατούσε στις διάφορες στρατιωτικές και πολιτικές αρχές στη Γερμανία τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια».**

Το πρώτο μέρος του βιβλίου, περιλαμβάνει ένα ενδιαφέρον και κατατοπιστικό κείμενο του επιμελητή του βιβλίου που έχει τίτλο «Ένα προφίλ του Σιμόν Βίζενταλ». Το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει τις αναμνήσεις του Βίζενταλ, από όσα βίωσε και άκουσε όλα τα χρόνια που είχε θέσει τον εαυτό του, στην υπηρεσία ενός σκοπού: να συλληφθούν και να οδηγηθούν στη δικαιοσύνη-η οποία σε πολλές περιπτώσεις δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων-όσοι περισσότεροι εγκληματίες ναζί ήταν δυνατό!

Το βιβλίο που εκδόθηκε το 1967, αλλά είναι η πρώτη φορά που μεταφράζεται στα ελληνικά, αναφέρεται σε μια από τις πιο σκοτεινές περιόδους στην ανθρώπινη Ιστορία και στο μεγαλύτερο και μαζικότερο έγκλημα που έγινε ποτέ. Έγκλημα που δεν πρέπει να επαναληφθεί. Και για να γίνει αυτό, δεν πρέπει οι άνθρωποι να ξεχάσουν. Σ' αυτό μας βοηθά αυτό το σπουδαίο βιβλίο.